

In dankbare herinnering aan

Theo Seiger

echtgenoot van

HENRIËTTE MULLER

Hij werd op 10 maart 1955 geboren te Oldenzaal. Door een noodlottig ongeval is hij op 10 september 1989 uit ons leven weggerukt. Wij hebben op 13 september afscheid van hem genomen tijdens een eucharistieviering in de St. Plechelmusbasiliek te Oldenzaal en hem daarna ter ruste gelegd op het kerkhof aldaar.

Het valt door ons nauwelijks onder woorden te brengen hoe geschokt en geslagen wij zijn door zijn dood. Hij heeft veel te weinig levenstijd gekregen. Hij zat nog boordevol bruisende ideeën Maar hoe kort ook, ons leven met hem was fantasties. Onvergetelijk zijn de fijne uren, dagen en jaren die wij samen hebben beleefd. Juist dit geeft ons de kracht, de troost en het optimisme om door te gaan. "Samen" was een sleutelwoord in onze relatie. Samen met onze kinderen vormden wij een hecht gezin en samen elkaar aanvullend en stimulerend, vormden wij een gezonde basis voor onze "Hostellerie Kampbeek". Samen, zo was onze droom, zouden wij "Kampbeek" tot een goed en flo-

rend bedrijf maken. Het vakmanschap van Theo stond daar borg voor. Werkelijk alles had hij er voor over om onze droom te realiseren. Dag en nacht werkte en leefde hij daarvoor. Deze tomeloze inzet, gecombineerd met eerlijkheid, nauwgezetheid en creativiteit, maakten hem tot een goed kok en betrouwbaar zakenman. Hij "verkochte partijtjes" als geen ander, hij kwam altijd zijn afspraken na en hij loste de verwachtingen van onze klanten meer dan in. De haast kunstzinnige wijze waarop hij schotels, sauzen e.d. vervaardigde verraadde zijn grote creativiteit en vakmanschap. Naast het harde werken voor ons en ons bedrijf was er bij Theo ook plaats voor de vreugde en het plezier van het leven. Hij genoot zichtbaar en met volle teugen als hij temidden van zijn vele vrienden was. In hun midden ontpopte hij zich als de clown en humorist die op onnavolgbare wijze iedereen aan het lachen kreeg. Hij was dan ook op carnaval en andere feesten, met of zonder bariton, een van de gangmakers van de boerenkapel "De Boeskeulkes". Hij laat daar bij zijn vrienden een grote leegte achter. Mensen mochten altijd een beroep op hem doen. Sociaal als hij nu eenmaal was, liet hij mensen nooit in de kou staan. Hij had niet voor niets zoveel vrienden. Hij hield van mensen. Zo zullen wij van hem blijven houden, altijd.

Theo, wij zullen je heel erg missen. Wij kunnen niet zeggen hoe lief je ons blijft. Jouw beeld en jouw naam staan diep in ons hart gegrift. Die kan niets of niemand ooit nog van ons afnemen.

Lieve Theo, wij waren een tweeënheid.
jij was mijn andere helft.
Lieve papa, rust in vrede.

Wij danken u allen hartelijk voor uw steun en medeleven.

Jet Seiger-Muller
Nienke en Ankie

